

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 730/2015-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. novembra 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného [REDACTED], Advokátska kancelária, [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Lučenec v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 50/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. septembra 2015 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“),

ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Lučenec (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 50/2009 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že v právnej veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 6 C 50/2009 je žalovaným v 3. rade. Konanie v tejto veci bolo začaté v roku 2009. Dňa 4. januára 2013 okresný súd uznesením č. k. 6 C 50/2009-579 rozšíril okruh žalovaných aj o jeho osobu.

Ďalej sťažovateľ uviedol: *«Následne bol vytýčený termín pojednávania na 07. 02. 2014, ktorý bol odročený na deň 11. 03. 2014, kde na tomto pojednávaní bol určený termín vyhlásenia rozsudku na deň 11. 04. 2014 avšak 02. 04. 2014 bolo vyhotovené Upovedomenie o odročení alebo zrušení pojednávania z dôvodu vykonania neodkladného procesného úkonu – vypracovania uznesenia o pripustení zmeny – rozšírenia petitu žalobného návrhu. Uznesenie o pripustení zmeny petitu návrhu bolo vydané 15. 04. 2014 a právoplatné 24. 04. 2014.*

V konaní pokračoval Okresný súd Lučenec až takmer po roku a to 14. 05. 2015 tým, že bol účastníkom konania zaslaný Dopyt z 14. 05. 2015 ktorý mi bol doručený 18. 05. 2015 a ja som dňa 18. 05. 2015 podal do rúk predsedu Okresného súdu Sťažnosť na prietahy v konaní 6C/5/2009. Opätovne došlo zo strany navrhovateľov k zmene petitu 26. 05. 2015 a Okresný súd Lučenec mi doručil Uznesenie o pripustení zmeny petitu dňa 26. 06. 2015... Dňa 21. 07. 2015 mi bola doručená Odpoveď predsedu Okresného súdu na moju Sťažnosť na prietahy vo veci 6C/50/2009. Podľa tejto je moja Sťažnosť čiastočne dôvodná. Napriek upozorneniu zo strany predsedu súdu, že veci treba venovať náležitú pozornosť, prednostne ju vybaviť, do dnešného dňa nebolo vytýčené pojednávanie a vo veci sa stále nekoná 11. 09. 2015! ...

Sťažovateľ namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na

prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Lučenec (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod spis. zn. 6C/50/2009 o určenie neplatnosti právneho úkonu a určenie vlastníckeho práva.

Sťažovateľ je zároveň konateľom spoločnosti žalovaného 1/ a od roku 2009 je postavenie žalovaného 1/ právne neisté, zároveň, ako fyzická osoba je od roku 2013 žalovaným 3/ vo veci 6C/50/2009 vedenom na Okresnom súde Lučenec. Napriek skutočnosti, že vec patrí k štandardnej agende všeobecných súdov, vo veci dochádza k zbytočným prieťahom v konaní...»

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo P. M. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Lučenec v konaní vedenom pod spis. zn. 6C/50/2009 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Lučenec prikazuje v konaní vedenom pod spis. zn. 6C/50/2009 konať bez zbytočných prieťahov.

3. P. M. priznáva finančné zadostučinenie v sume 5000 € (slovom päťtisíc eur), ktoré je Okresný súd Lučenec povinný zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Lučenec je povinný uhradiť P. M. trovy právneho zastúpenia v sume 291,68 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. S.P., L., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 6 C 50/2009:

Dňa 14. januára 2013 okresný súd uznesením č. k. 6 C 50/2009-579 pripustil sťažovateľa do konania ako ďalšieho účastníka na strane žalovaných – žalovaného v 3. rade. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 7. januára 2014.

Dňa 28. januára 2013 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu č. k. 6 C 50/2009-579 zo 14. januára 2013.

Dňa 15. februára 2013 okresný súd zaslal odvolanie právnej zástupkyňi navrhovateľov.

Dňa 28. februára 2013 navrhovatelia doručili vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľa.

Dňa 21. marca 2013 okresný súd zaslal vyjadrenie žalobcov v 1. a 2. rade k odvolaniu sťažovateľa žalovaným v 1. a 2. rade.

Dňa 23. apríla 2013 bol spis doručený Krajskému súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa; veci bola pridelená spisová značka 15 Co 137/13.

Dňa 13. decembra 2013 krajský súd odvolanie žalovaného uznesením č. k. 15 Co 137/2013-601 odmietol (rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 7. januára 2014).

Dňa 27. decembra 2013 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 7. februára 2014 doručil sťažovateľ okresnému súdu „*ospravedlnenie neprítomnosti na pojednávaní*“ nariadenom na 7. február 2014 z dôvodu pracovnej neschopnosti.

Dňa 7. februára 2014 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom boli okrem sťažovateľa prítomní všetci účastníci konania.

Pojednávanie bolo odročené na 14. marec 2014 s tým, že právna zástupkyňa navrhovateľa predloží okresnému súdu daňové výmery z [REDAKOVANÉ], ktoré preukážu platenie daní za nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom konania, a na pojednávanie bude predvolaný svedok [REDAKOVANÉ].

Dňa 24. februára 2014 právna zástupkyňa navrhovateľov doručila okresnému súdu podanie, ktorým doplnila skutkové tvrdenia účastníkov z pojednávania 7. februára 2014.

Dňa 27. februára 2014 okresný súd zaslal podanie právnej zástupkyne navrhovateľov odporcom v 1. až 3. rade.

Dňa 14. marca 2014 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom boli okrem navrhovateľky v 2. rade a sťažovateľa prítomní všetci účastníci konania.

Pojednávanie bolo odročené na účely vyhlásenia rozsudku na 11. apríl 2014.

Dňa 13. marca 2014 sťažovateľ ospravedlnil neúčast' na pojednávaní konanom 14. marca 2014.

Dňa 14. marca 2014 sťažovateľ doručil okresnému súdu vyjadrenie k žalobe.

Dňa 2. apríla 2014 okresný súd oznámil účastníkom konania, že pojednávanie určené na 11. apríl 2014 je zrušené z dôvodu vykonania neodkladného procesného úkonu – vypracovania uznesenia o pripustení zmeny – rozšírenia petitu žalobného návrhu.

Dňa 15. apríla 2014 okresný súd uznesením č. k. 6 C 50/2009-761 pripustil zmenu petitu.

Dňa 14. mája 2015 okresný súd požiadal všetkých účastníkov konania, aby v lehote 10 dní uviedli, či od posledného pojednávania došlo k nejakej zmene a či navrhujú vo veci vykonať nejaké dôkazy.

Dňa 29. mája 2015 okresný súd zaslal odporcom (aj sťažovateľovi) „úpravu žaloby“ žalobcov v 1. a 2. rade doručenú mu 28. mája 2015.

Dňa 2. júna 2015 [REDAKOVANÉ], právny zástupca žalovanej v 2. rade, oznámil okresnému súdu, že nedošlo k žiadnej zmene a nenavrhuje vykonať žiadne dôkazy.

Dňa 5. júna 2015 okresný súd uznesením č. k. 6 C 50/2009-801 pripustil zmenu petitu (rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 1. júla 2015).

Dňa 11. septembra 2015 okresný súd nariadil pojednávanie na 6. november 2015.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenejšej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05).

Predmetom konania ústavného súdu bolo preskúmanie tvrdenia sťažovateľa, že v konaní o určenie neplatnosti právneho úkonu a určenie vlastníckeho práva vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 6 C 50/2009 bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z prehľadu procesných úkonov, ktoré vyplývajú zo súvisiaceho spisového materiálu, ktorý si ústavný súd zadovážil, vyplýva, že konanie v namietanej veci síce začalo podaním žaloby okresnému súdu 4. marca 2009, sťažovateľ sa však účastníkom konania stal až 14. januára 2013, keď ho okresný súd uznesením pripustil do konania ako účastníka na strane žalovaných. Až do apríla 2014 okresný súd vo veci konal plynulo. Sťažovateľ sa však z dvoch nariadených pojednávaní nezúčastnil ani jedného. Ústavný súd konštatuje nečinnosť okresného súdu v období od apríla 2014 do mája 2015 (13 mesiacov). V tomto období okresný súd nevykonal žiadny úkon smerujúci k meritórnemu rozhodnutiu veci.

Z judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (pozri napr. rozhodnutie I. ÚS 128/03 z 25. júna 2003 a v ňom citovanú predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu).

Je nesporné, že k predĺženiu konania prispel aj samotný sťažovateľ, a to tým, že sa nezúčastnil ani na jednom z nariadených pojednávaní.

Postup okresného súdu, aj keď nebol vždy bez prieťahov, sa zjavne nevyznačuje takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

S ohľadom na uvedené skutočnosti a v súlade s doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup okresného súdu v napadnutom konkurznom konaní po prípadnom prijatí návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikovať

ako porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. novembra 2015